

- 4) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det er til hinder for en domstolsfortolkning af en national retsforskrift, der regulerer kontraktvilkår om førtidig ophævelse af låneaftaler, såsom artikel 693, stk. 2, i lov nr. 1/2000, som ændret ved lovdekret nr. 7/2013, der forbyder en national domstol, som fastslår, at der foreligger et sådant urimeligt kontraktvilkår, at erklære dette ugyldigt og at undlade at anvende det, selv om den erhvervsdrivende rent faktisk ikke har anvendt vilkåret, men har overholdt de betingelser, der er foreskrevet i denne nationale retsforskrift.

⁽¹⁾ EUT C 421 af 24.11.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2017 — M mod Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-560/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge — ansøgning om subsidær beskyttelse — lovlighed af den nationale procedure for behandling af en ansøgning om subsidær beskyttelse indgivet efter afslaget på en ansøgning om flygtningestatus — retten til at blive hørt — rækkevidde — retten til en samtale — retten til at indkalde og krydsforhøre vidner)

(2017/C 104/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M

Sagsøgte: Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General

Konklusion

Retten til at blive hørt, således som den finder anvendelse inden for rammerne af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, kræver i princippet ikke, at den person, der ansøger om subsidær beskyttelse, har ret til en samtale vedrørende vedkommendes ansøgning og en ret til at indkalde eller krydsforhøre vidner i forbindelse med denne samtale, når en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede fastsætter to separate på hinanden følgende procedurer til at behandle ansøgninger om henholdsvis meddelelse af flygtningestatus og subsidær beskyttelse.

En samtale skal ikke desto mindre gennemføres, når særlige omstændigheder, der vedrører de elementer, som den kompetente myndighed råder over, eller den personlige eller generelle situation, som danner baggrund for ansøgningen om subsidær beskyttelse, gør samtalen nødvendig for, at denne ansøgning kan behandles med fuldt kendskab til sagen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.